

I Am That #2 vraag 2 en 4

Vraag 2

Osho,

Uw lezing over de Isa Upanishads was zo mooi. Ik heb horen zeggen dat de Upanishads commentaren zijn of aanvullingen op de Veda's. Is dit waar? Ik buig voor U neer.

Anand Santamo,

De Upanishads zijn geen commentaren op de Veda's, noch zijn het aanvullingen op de Veda's, maar dat is een leugen die door de geestelijkheid om hun eigen redenen wordt gehandhaafd. In feite zijn de Upanishads een rebellie tegen de Veda's. Een andere naam voor de Upanishads is *vedanta*. De priesters hebben gezegd dat *vedanta* de culminatie van de Veda's betekent. Het woord kan op die manier geïnterpreteerd worden, maar in feite betekent het "het einde" van de Veda's en het begin van iets absoluut nieuws. De Veda's zijn erg middelmatig vergeleken met de Upanishads.

De Upanishads zeggen dat er twee soorten kennis bestaan: de lagere en de hogere. De lagere kennis is het domein van de geestelijkheid, de geleerden, de pandits, en de hogere kennis is de wereld van de Boeddha's, van de verlichten. De priester is een zakenman; zijn hele inspanning is erop gericht om mensen te exploiteren in de naam van religie. Hij onderdrukt mensen, domineert mensen, en gaat natuurlijk door met te zeggen, "Het is voor je eigen bestwil." Hij maakt mensen bang voor de hel en begerig naar hemelse geneugten. Dit is een psychologische truc. Hij weet dat mensen bang zijn, hij weet dat mensen hebzuchtig zijn, dus zijn dit de twee dingen die hij blijft manipuleren; vrees en hebzucht. En dit wordt gedaan door alle priesters van alle religies in alle tradities over de hele wereld. De Upanishads zijn een opstand tegen de geestelijkheid. Upanishads zijn helemaal geen commentaren op de Veda's – Veda's zijn erg werelds, middelmatig. Ja, een enkele keer kun je een soetra vinden in de Veda's die mooi is, maar dat is enkel één procent op zijn hoogst. Negenennegentig procent is vuilnis, terwijl de Upanishads honderd procent zuiver goud zijn – het zijn uitspraken van hen die weten.

De Veda's staan vol gebeden die wereldse dingen vragen: betere oogst, betere koeien, meer geld, betere gezondheid, roem, macht, aanzien. Niet alleen dat, de Veda's bidden voortdurend, "Vernietig de vijanden", "Vernietig hen die tegen ons zijn." Ze zitten vol met jaloezie, boosheid, geweld. Ze hebben niets gemeen met de Upanishads.

Upanishads zijn geen commentaren en ze zijn ook niet het hoogtepunt van de Veda's. Upanishads zijn een totaal nieuw begin. Alleen het woord Upanishads al is enorm belangrijk. Het woord Upanishad stamt af van de Sanskriet wortel *shad*. *Shad* heeft veel betekenissen en zijn allemaal heel belangrijk. De eerste betekenis is "zitten".

De Zen mensen zeggen:

Stil zitten, niets doen,
de lente komt
en het gras groeit vanzelf.

Dat is de betekenis van *shad*: gewoon stil zitten in diepe meditatie. Niet alleen lichamelijk zitten maar diep van binnen ook psychologisch. Je kunt lichamelijk zitten in een yogahouding, maar de mind rent haastig door; dan is het niet echt zitten. Ja, fysiek lijkt je stil, maar psychologisch ren je in alle richtingen.

Shad betekent zitten zowel fysiek als psychologisch, want lichaam en mind zijn geen twee dingen, niet twee afzonderlijke entiteiten. Lichaam en mind is een realiteit. We zouden niet twee woorden "body en mind" moeten gebruiken; we zouden één woord "body-mind" moeten maken. Het lichaam is het buitenste omhulsel van de mind en de mind is het binnenste gedeelte van het lichaam.

Tenzij ze allebei in een zittende houding zijn en nergens heen rennen – in het verleden, in de toekomst – nergens heen rennen, gewoon aanwezig zijn, nu en hier... dat is de betekenis van *shad*; het is precies de betekenis van meditatie.

Het betekent ook "zich vestigen." Jullie zijn altijd in een chaos, in een staat van beroering, onzeker, altijd aarzelend, verward, niet weten wat te doen, wat niet te doen. Er is geen helderheid van binnen – zo veel wolken, zo veel rook om je heen. Wanneer al deze wolken verdwenen zijn, wanneer al deze chaos verdwenen is, als er helemaal geen verwarring is, dan wordt het "gevestigd zijn" genoemd. Wanneer je absoluut gevestigd bent, ontstaat er helderheid, een nieuw perspectief. Je gaat zien hoe het echt is. Ogen zijn niet meer bedekt door enige rook; voor het eerst heb je ogen om te zien 'dat wat is'.

De derde betekenis van *shad* is "te benaderen." Je bent verward, je leeft in duisternis, je weet niet wie je bent, je weet de betekenis van je leven niet, van je bestaan. Je moet iemand benaderen die thuisgekomen is, die de weg gevonden heeft. Je moet een Boeddha benaderen, een verlicht meester – een Lao Tzu, een Zarathoestra, een Jezus, een Mohammed. Je moet iemand benaderen die het vuur van God draagt, die goddelijkheid uitstraalt, door wiens tegenwoordigheid je je schoongewassen voelt, verfrist, in wiens tegenwoordigheid de druk van je af valt – de hele last, angst, bezorgdheid – en er iets binnen in je opwelt; een nieuwe vreugde, een nieuw inzicht. Vandaar de betekenis "te benaderen".

Upa – ni – shad is gemaakt van drie woorden. *Shad* is zitten, vestigen, benaderen – het benaderen van een meester, het zitten bij hem in een gevestigde, stille staat. En het voorvoegsel *Upa* wat betekent bij, dichtbij, in overeenstemming, in harmonie, in gemeenschap.... Als je gevestigd, stil zit bij de meester, niets doet, nergens heen rent, dan ontstaat er een harmonie tussen jou en de meester, een nabij zijn, een intimiteit, een dichtbij zijn, een mogelijkheid tot gemeenschap, het ontmoeten van hart tot hart, het ontmoeten van zijn met het zijn, een opgaan, een gemeenschap. En *ni* betekent neer, overgegeven, in een staat van gebed, in een staat van egoloosheid.

Dit is de hele betekenis van het woord Upanishad: zittend in een gevestigde staat, niet verward, helder, waar je de meester benadert in ego-loosheid, overgave, in diepe eerbied, openheid, kwetsbaarheid, zodat er een gemeenschap mogelijk wordt. Dit is Upanishad – wat er precies nu tussen jullie en mij plaats vindt. Dit stille zitten, in een diepe, liefdevolle, eerbiedige wijze, naar me luisteren niet door het intellect maar door het hart, drinken, niet alleen luisteren – deze gemeenschap is Upanishad!

We leven Upanishad, en dat is de enige manier om te begrijpen wat de Upanishads zijn. Het moet een levende ervaring voor je worden.

De Veda's bestaan uit allerlei soorten kennis van die dagen. Ze zijn een soort encyclopedie, natuurlijk erg primitief, minstens tienduizend jaar oud – minstens – het is mogelijk dat ze veel ouder zijn. Geleerden zijn het er niet over eens; er is een grote controverse over de tijd dat de Veda's werden geschreven. Mogelijk zijn ze niet in één periode gemaakt, zijn ze in verschillende perioden geschreven. Er zijn mensen die zeggen dat ze minstens negentigduizend jaar oud zijn. Negentigduizend of tienduizend jaar, dat scheelt nogal wat.

De Veda's worden Samhitas genoemd; Samhita betekent een compilatie, encyclopedie. Ze omvatten van alles, allerlei soorten informatie uit die dagen. Upanishads zijn zuivere religiositeit, anders niet. Werkelijk elk woord is een vinger die naar de maan wijst. Ze zijn geen compilaties van allerlei soorten kennis. Ze blijven alleen aandringen op de onmiddellijke ervaring van 'dat wat is'. De nadruk ligt op directe ervaring, niet geleende – niet uit de geschriften, niet van anderen. Het moet jouw eigen waarheid zijn. Alleen dan bevrijdt het.

Jezus zegt: waarheid bevrijdt. Waarheid bevrijdt zeker, maar ze moet wel van jezelf zijn. Als ze van iemand anders is, zet ze je eerder gevangen dan dat ze bevrijdt. Christenen zijn gevangenen. Jezus is bevrijd. Hindoes zijn gevangenen, Krishna is bevrijd. Boeddhisten zijn gevangenen, Boeddha is bevrijd. Bevrijding komt door de waarheid zelf te ervaren. Het moet niet enkel een opeenstapeling informatie zijn, het moet een innerlijke transformatie zijn.

De nadruk van de Upanishads ligt op een onmiddellijke en directe ervaring van goddelijkheid. En waarom iets lenen als het mogelijk is om direct van de bron te drinken? Maar informatie schijnt goedkoop te zijn, transformatie schijnt moeilijk te zijn. Transformatie betekent dat je door een grote innerlijke revolutie heen moet; informatie vraagt geen revolutie in je, geen radicale verandering in je. Informatie is eenvoudigweg een toevoeging: wat je ook bent je blijft dezelfde, maar je wordt steeds beter geïnformeerd.

Goed geïnformeerd zijn is geen wijsheid; goed geïnformeerd is, integendeel, een hindernis voor wijsheid. Hoe meer je op de hoogte raakt, des te minder is de mogelijkheid om tot je eigen ervaring te geraken, want kennis bedriegt – het bedriegt anderen, het bedriegt jou, blijft je maar het gevoel geven alsof je weet, maar dat "alsof" moet je niet vergeten. Dat "alsof" kan je makkelijk vergeten en zo kom je bedrogen uit.

Onthoud een erg belangrijk gezegde in de Upanishads: zij die onwetend zijn, zullen beslist in duisternis de weg kwijt raken; zij die goed geïnformeerd zijn, zij zullen beslist verdwalen in een veel diepere en grotere duisternis dan de onwetenden.

De onwetende is tenminste oprecht: Hij weet dat hij niet weet; zoveel is tenminste waar. Maar de goed geïnformeerde bedekt zijn wonden, zijn onwetendheid, zijn zwarte gaten. Hij bedekt ze door geschriften en hij begint te pretenderen dat hij weet. Hij brengt anderen schade toe, maar dat is bijkomstig, veel belangrijker is dat hij zichzelf schade toebrengt. Hij zal in een diepere duisternis raken. Daarom is het erg moeilijk voor pandits, geleerden, de zogenaamde geleerde mensen om verlicht te worden; het is een wonder als het ooit gebeurt. Zondaren zijn veel eerder bereid om door een transformatie heen te gaan want ze hebben niets te verliezen – afgezien van hun ketenen, afgezien van hun onwetendheid. Maar de goed geïnformeerde persoon is bang zijn kennis te verliezen; dat is zijn schat. Hij klampt zich eraan vast, hij beschermt het op elke mogelijke manier. Hij vindt rationalisaties, excuses waarom de kennis beschermd moet worden. Maar, in feite, door zijn kennis te beschermen is hij gewoon zijn onwetendheid aan het beschermen. Verborgen achter kennis zit zijn onwetendheid. De kennis is enkel een masker wat zijn oorspronkelijk gezicht verbergt. Je kunt zijn oorspronkelijk gezicht niet zien, hij zelf kan het niet zien. Hij draagt een masker, en als hij in de spiegel kijkt denkt hij, "Dit is mijn oorspronkelijk gezicht."

Het is erg moeilijk voor de goed geïnformeerde persoon om zijn kennis te laten vallen en weer onwetend te worden. Tenzij hij die grote moed verzamelt om weer onwetend te worden, om weer een kind te worden – onschuldig, die helemaal niets weet, wat Dionysius *agnosia* noemt, je begeven in een staat van niet weten...

Het is beslist erg zwaar voor de goed geïnformeerde persoon – zijn hele leven bestaat uit het verzamelen van kennis. Hij heeft zijn hele leven verspild, hij heeft zijn hele leven in kennis geïnvesteerd. Hoe kan hij dat laten vallen? Dus hij beschermt het, hij vecht ervoor. En dit is het meest verbazende in de wereld: de gevangene verzet zich zodat je hem niet uit de gevangenis kunt halen! En natuurlijk is hij erg slim en erg sluw, dus kan hij met woorden spelen en kan hij de geschriften citeren, maar al zijn citaten zijn als van een papegaai; hij heeft geen begrip.

De Upanishads benadrukken de directe ervaring. Natuurlijk spreken zij niet de taal van rebellie – ze zijn erg zacht – maar de rebellie is er. Omdat Upanishads niet de revolutie konden creëren moest Boeddha op een hardere toon spreken. Boeddha spreekt dezelfde waarheid als de Upanishads, maar zijn manier is anders. Toen hij zag dat de Upanishads gefaald hadden om enige impact te hebben – want de priesters begonnen ook de Upanishads te beheren en begonnen te zeggen dat Upanishads niets anders waren dan commentaren op de Veda's – moest Boeddha beter op gaan passen. Hij was niet zo zachtmoedig als de Upanishads.

Natuurlijk heeft hij dezelfde boodschap, maar er zijn twee, drieduizend jaren voorbij sinds de Upanishads werden geschreven en één ding was voor Boeddha erg duidelijk geworden: dat je erg wreed, erg hard moest zijn. Hij heeft zijn zwaard gescherpt.

Vijfentwintig eeuwen zijn opnieuw voorbijgegaan, dezelfde periode. Tussen de Upanishads en Boeddha zitten ook vijftien eeuwen; tussen mij en Boeddha zijn opnieuw vijftien eeuwen gepasseerd. Ik moet mijn zwaard zelfs nog scherper maken, want Boeddha heeft ook gefaald.

De onwetendheid van de mens is zo intens en de priesters zijn zo sluw dat je werkelijk hard moet zijn. Als je medeleven hebt moet je wreed zijn, alleen dan kan die hele stompzinnigheid die in naam van religie bestaat vernietigd worden en kan de mens bevrijd worden. De mens heeft vrijheid nodig van alle kooien, van alle ketens.

Vraag 4

Osho,

Op dit moment is de Christelijke omroep NCRV in Holland een serie van acht programma's over spirituele bewegingen begonnen, getiteld: niet te geloven. De samensteller, predikant Sipke van der Land, die hier is geweest met zijn ploeg om u en het leven in de ashram te filmen, noemde het eerste programma: Bhagwan, seksgoeroe van Pune. Aan het einde van de film geeft hij het commentaar: Bhagwan kijkt je nooit aan, hij kijkt over ons heen. Wat voor soort meesterschap is dit, waarin

iemand mensen naar zich toetrekt zonder aandacht aan hen te besteden? Jezus vernederde zichzelf om gelijk met ons te zijn als een dienaar, maar niet Bhagwan. Bhagwan verheft zichzelf boven de mensheid – hooghartig, een vreemde heerser.

Prem Pushpa,

De Christen, de Hindoe, de Mohammedaan, ze kunnen me niet begrijpen – ze zijn vastbesloten om me niet te verstaan. Dat gaat in tegen hun gevestigde belang. Ze zijn bang voor mij en ze zullen op elke mogelijke manier proberen mensen in verwarring te brengen. Omdat het een Christelijke omroep is moeten ze wel komen met bevooroordeelde ideeën, ze moeten gekomen zijn met een gesloten mind. En onthoud wel, hun titel is juist: Niet te geloven!

Ze hebben vele brieven gekregen – ik heb ook vele brieven gekregen – en er zijn veel reacties geweest in de kranten in Holland. En bijna al de kranten hebben een vraag gesteld: dat hun hele programma geen enkele indicatie geeft naar de titel, Bhagwan, seksgoeroe van Pune. Hun hele programma heeft niets te maken met de titel. Mensen zijn aan het mediteren, mensen zitten hier stil naar me te luisteren, mensen zijn aan het werk... het heeft helemaal niets te maken met het programma. Wat zij gefilmd hebben en wat zij hebben geprobeerd te projecteren is totaal irrelevant! Maar het lijkt alsof zij zich er niet eens van bewust waren dat de titel geen relevantie heeft met het programma – het heeft niets met seks te maken!

En wat heeft deze filmmaker gezegd? Want de krant heeft aan hem gevraagd, “Waarom heb je er zo’n titel aan gegeven, die helemaal geen betrekking op het programma heeft? Het toont een bevooroordeelde mind!” Dus was zijn antwoord, “Dat was precies onze opzet, dat is precies het doel van een Christelijke omroep: alles te tonen wat niet Christelijk is.” Ze zijn geïnteresseerd in de waarheid – alsof de waarheid Christelijk is! De waarheid is noch Hindoe noch Christelijk noch Mohammedaans.

En hij moet eraan herinnerd worden dat Jezus zelf geen Christen was! Het Christendom bestond niet in die dagen. Jezus werd als Jood geboren, leefde als Jood, stierf als Jood! Misschien kan ik wel een beetje Christelijk zijn – in feite, meer Christelijk dan Jezus! – maar Jezus kan helemaal geen Christen zijn. Eerst moeten ze Jezus veroordelen – waarom hij geen Christen was. Dat zou hun opzet meer accuraat dienen. En ze moeten eens een film over Jezus maken – Jezus trok op met een prostitué, Maria Magdalena – moet een seksgoeroe geweest zijn! Hij zelf was een dronkaard! Hij zou een film over Jezus moeten maken.

En er gaan geruchten dat hij homoseksueel was! Ik weet niet of daar iets van klopt, maar er bestaat een mogelijkheid... want hij trok voortdurend met die twaalf jongens op! En van religieuze mensen weten we maar al te goed dat ze homoseksueel zijn. Homoseksualiteit is een religieus verschijnsel! Wanneer je mannen gescheiden houdt van vrouwen en vrouwen gescheiden van mannen, wordt homoseksualiteit een natuurlijk verschijnsel.

Hij heeft ook in een interview met een krant gezegd, dat “Bhagwan’s sannyasins zeggen dat, ‘We voelen een enorme energie, we voelen dat de tegenwoordigheid van Bhagwan ons transformeert.’” En hij zegt, “Ik was daar een paar dagen – ik voelde helemaal niets!” Toen Jezus gekruisigd werd waren er minstens honderd duizend mensen aanwezig. Voelden zij iets? Als zij iets gevoeld hadden zou Jezus zijn gered. Deze honderdduizend mensen hadden hem makkelijk kunnen redden, want er waren maar een paar politiemensen. Ze hadden overmeesterd kunnen worden, gedood door de menigte. Maar niemand kon enige energie voelen, niemand kon enige goddelijkheid zien in Jezus. In feite hebben die mensen hem bespot en hem uitgelachen. Ze verwachtten van hem dat hij een wonder zou laten zien en ze schreeuwden dat, ‘Je hebt wonderen getoond, hebben we gehoord. We hebben gehoord dat je op water kan lopen, we hebben gehoord dat je ogen hebt gegeven aan de blinden, we hebben gehoord dat je ongeneeslijke ziekten hebt genezen, we hebben zelfs gehoord dat je Lazarus opgewekt hebt uit de dood, je hebt hem weer laten leven – toon ons nu het wonder!’”

En die mensen kwamen heel erg gefrustreerd thuis want er was geen wonder gebeurd. Jezus was als ieder gewoon mens gestorven. En bedenk wel, dit waren eenvoudige mensen – geen journalisten! Deze producer van de NCRV, als hij erbij was geweest, zou erg gefrustreerd zijn geraakt want hij zou daar met zijn hele ploeg heen zijn gegaan om een of ander wonder te filmen, en er is niets gebeurd!

Denk je dat de Hindoes de energie van Boeddha gevoeld hebben? Denk je dat de Jaina's de energie van Boeddha gevoeld hebben of Boeddhisten de energie van Mahavira gevoeld hebben? Mahavira en Boeddha waren tijdgenoten, leefden in hetzelfde deel van het land, Bihar, bezochten voortdurend veertig jaar lang dezelfde dorpen en steden, vaak waren ze in hetzelfde dorp en eens verbleven ze in hetzelfde huis – de ene helft was bezet door Boeddha en de andere helft door Mahavira – en toch waren hun discipelen niet in staat de energie van de ander te voelen. Wat was het geval?

Konden de Joden de energie van Jezus niet voelen?

Het is iets wat heel eenvoudig te begrijpen is: om de energie te voelen moet je in een bepaalde toestand zijn. Het is alsof – hij zal dit beter begrijpen – het is alsof je een radiotoestel bij je hebt, maar als je het niet aanzet zal er geen muziek doorheen stromen. Zelfs als je het wel aanzet maar je plaatst de naald niet op een bepaald punt zal er niets ontvangen worden. Je hebt openheid nodig, en de naald moet op een bepaald punt staan. Er is een intense harmonie nodig. Of het nu Jezus, of Boeddha of Mahavira is, dat maakt niet uit: waar er overeenstemming is met iemand, daarvan zul je de energie voelen.

Maar hij is iemand die voor de zonsopgang staat met zijn ogen dicht en zegt, “Er is geen zon, want ik kan hem niet zien. En de mensen die het zeggen hebben het allemaal mis – niet te geloven! – want ik kan hem niet zien, en ik heb hier al uren gestaan.” Je moet je ogen openen om de zon te zien. En de zon is een grof verschijnsel: de energie van de meester is een erg subtiel verschijnsel – je zult die niet voelen als er geen intense liefde is.

En hij zegt: Bhagwan kijkt je nooit aan. In een zekere zin is dat waar! Ik kijk je nooit aan want je bent twee: het valse en het echte. Ik ben niet geïnteresseerd in het valse. Ik kijk niet naar je masker. Ik kijk niet naar het toevallige in je, ik kijk naar het essentiële, ik kijk naar de kern van je wezen. Ik heb geen boodschap aan je maskers en de persoonlijkheid. Heel mijn belangstelling gaat uit naar het centrum van je bestaan.

En waarom zou ik je aankijken? Hij moet het gevoeld hebben, want ik herinner het me heel goed dat ik hem nooit aankeek! Want er was niets om naar te kijken, enkel een lege man, een container zonder inhoud. Waarom zou ik mijn tijd verspillen om zulke mensen aan te kijken? Het is enkel uit mededogen dat ze toegelaten worden en dit zal ook niet erg lang meer zo zijn. In de nieuwe commune ga ik al deze mensen beletten om binnen te komen.

Ik kijk beslist, maar mijn wijze van kijken is mijn manier om achter het masker te kijken, want het is daar waar mijn werk ligt.

Hij zegt: hij kijkt over ons heen. Dat is waar, want ik kijk naar het transcendentale zelf in je en dat is iets over je heen, boven je,

wat jou overtreft. Jij bent veel meer dan je lichaam en ik kijk naar dat "veel meer". En dat is wat echt is en dat moet onder je aandacht gebracht worden. Ik ben geen psychoanalyticus – ik maak me niet druk om het oppervlakkige maar om dat wat jou overtreft, ik ben bekommerd om jouw meer.

En hij zegt: Wat voor soort meesterschap is dit waarin iemand mensen naar zich toetrekt zonder enige aandacht aan hen te schenken? Het ego heeft behoefte aan aandacht, het ego word gevoed door aandacht, het ego wenst dat het aandacht krijgt geschonken. Het hunkert voortdurend naar aandacht.

Dat is een van de problemen hier: wanneer mensen hier komen – allerlei soorten journalisten – gaan ze er van uit dat de commune heel veel aandacht aan hen moet schenken. Ze willen een privé interview met mij, ze willen de vragen direct kunnen stellen. Ik ben geen politicus! Natuurlijk, als ze naar de president of de minister-president van een land gaan zullen die hen de nodige aandacht geven. Ik ben helemaal niet geïnteresseerd in wat ze schrijven, in wat ze op de televisie laten zien. Ik maak me er helemaal niet druk over of ze negatief of positief schrijven, of ze een film maken die me ondersteunt of die me veroordeelt. Dat komt allemaal op hetzelfde neer voor mij. Ik besta hier voor mijn sannyasins, mijn hele energie is voor hen. Ze moet niet aan domme mensen verspild worden. Dus moet hij gevoeld hebben dat er geen aandacht aan hem werd geschonken – en ik geef met opzet nooit enige aandacht aan zulke mensen. Ze komen met een gesloten mind, ze komen met grote ego's – en we zijn niet hier om hun ego te voeden. In de nieuwe commune zullen ze geweed worden. Dat zal de enige aandacht zijn die we aan hen geven.

En hij zegt: Jezus vernederde zichzelf om onze gelijke te zijn.

Wat ik ga zeggen heeft niets met Jezus te maken; het heeft iets te maken met wat deze man, de directeur van de NCRV zegt. Onthoud dat dus.

Hij zegt: Jezus vernederde zichzelf om onze gelijke te zijn... Dat betekent gewoon dat hij wist dat hij niet je gelijke is! "Hij vernederde zichzelf om onze gelijke te zijn." Hij was het niet – ik wel, dus waarom zou ik mezelf vernederen? Waarvoor? Ik ben gewoon gelijk, er is geen reden voor vernedering!

Hij vernederde zich om gelijk met ons te zijn als een dienaar!...

Ik ben noch een meester noch een dienaar. Ik bezit je niet, je bent niet mijn eigendom. Als Jezus probeerde om een dienaar voor je te zijn, dat betekent dat hij er ergens diep van binnen zelfbewust van moet zijn geweest dat hij je bezat, dat hij je als bezit zag – waarom anders? Je bent geen dienaar van mij, waarom zou ik een dienaar voor jou zijn? We zijn hier allemaal vrienden! Het is niet nodig om een dienaar te zijn of om jezelf te vernederen.

En denk je dat dit waar is? Jezus noemde zichzelf de eniggeboren zoon van God -- de enige. Hoe kan hij gelijk zijn aan jou? Jij bent uit zonde geboren, hij werd geboren uit een maagdelijke moeder. Ik ben niet uit een maagdelijke moeder geboren! Mijn moeder is hier, je kunt het haar vragen. En ik ben niet de eniggeboren zoon van God, want er is helemaal geen God, dus er is bij mij geen sprake van de eniggeboren zoon van God te zijn. Dit is allemaal je reinste gelul!

De Christelijke God moet wel een homo zijn want de hele drie-eenheid bestaat uit mannen – geen vrouw te bekennen! Op aarde wordt Jezus geboren uit een maagd. Dat is nonsens, absurd – onlogisch, onwetenschappelijk! Ten tweede, hij is de eniggeboren zoon van God; God moet hem in zijn baarmoeder gedragen hebben. Want hij is geen vrouw en er is geen vrouw in de Christelijke drie-eenheid – tenzij de Heilige Geest op een dubbele manier functioneert!

Dit doet Jezus geen recht. Hij sleepte de geldschietters met geweld de tempel uit; dat is niet zoals een nederig mens dat doet. Met een zweep in zijn hand joeg hij hen de tempel uit. Ik heb zoiets niet gedaan! Ik ga nooit naar een tempel – ik denk niet dat enige tempel het waard is om er naar binnen te gaan. En die zweep – is dat wat een nederig mens doet? En die geldwisselaars de tempel uit gooien!

Hij vervloekte een vijgenboom omdat ze honger hadden... Jezus en zijn discipelen hadden honger en de vijgenboom had geen vijgen. Hij werd erg boos; hij vervloekte de vijgenboom. De vijgenboom stierf onmiddellijk! Is dit hoe een nederig mens zich gedraagt? Waarom is hij dan gekruisigd als hij zo nederig was?

En al die zogenaamde wonderen doen – over het water lopen, de doden opwekken – is dit wat een nederig mens doet? Dit zijn allemaal strategieën om superioriteit te bewijzen, al die wonderen. Deze man, de directeur van de NCRV spreekt totale nonsens. Hij weet niets van Jezus, hij weet niets van mij.

En hij zegt: ... maar niet Bhagwan. Bhagwan verheft zichzelf boven de mensheid – hooghartig! Een vreemde heerser.

Ik heb nooit over iemand geheerst. Ik kom nooit mijn kamer uit om iemand te regeren! Wat voor soort regeren heeft hij hier gezien? Ik geef nooit iemand een bevel, ik geef geen geboden aan iemand. En ik heb nooit gezegd dat ik boven de mensheid sta. Wat ik zeg is dat iedereen boven de mensheid staat! De mensheid is enkel een brug, niet een plaats om te blijven maar iets om aan voorbij te gaan.

En "Bhagwan" betekent gewoon "de gezegende" en ik ben beslist een gezegende – dat kan ik niet ontkennen! Enkel om nederig te zijn moet ik dat dan logenstraffen, gaan liegen over mezelf? Ik ben gelukkig, ik ben de gezegende – en jullie kunnen ook gelukkig zijn en ook de gezegende zijn. Wat mij is overkomen kan jullie ook gebeuren, want dit is ook jullie geboorterecht.

Maar hij was met een bijzonder idee gekomen. Ergens is het wel goed dat mensen zo bang voor me worden. Het is goed: het toont dat de schok hen doet beven. Holland wordt een van mijn belangrijkste oranje landen. Christenen worden bang – het is goed. Maak ze maar zo bang mogelijk! Maak iedereen bang voor jou! Laat ze allemaal maar beven -- voordat ze instorten! Het is goed...